

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-3227/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr.sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Slavka Pavkovića člana vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i Josipa Turkalja člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ISTO d.d. u stečaju, Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB 88502209643, protiv tuženika MANEDA d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182, kojeg zastupa punomoćnica Daliborka Planinčević, odvjetnica u Sesvetama uz sudjelovanje umješača ISTO GRUPA d.d. na strani tužitelja kojeg zastupa punomoćnik Marino Folo, odvjetnik u Puli, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o prijedlogu za dopuštenje revizije tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3345/2023-3 od 26. ožujka 2024. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Pazinu broj P-150/2022-64 od 5. lipnja 2023., u sjednici održanoj 10. rujna 2024.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog tuženika za dopuštenje revizije se odbija.

II. Prijedlog tuženika za dopuštenje revizije u odnosu na naznačene povrede ljudskih prava se odbacuje.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3345/2023-3 od 26. ožujka 2024. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Pazinu broj P-150/2022-64 od 5. lipnja 2023.
2. U odgovoru na prijedlog umješač na strani tužitelja osporava navode tuženika.
3. Prijedlog za dopuštenje revizije tuženika nije osnovan i nije dopušten.
4. Postupajući sukladno odredbi čl. 387. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.,

84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19. i 80/22., - dalje: ZPP) ovaj revizijski sud je utvrdio da je tuženik u prijedlogu za dopuštenje revizije postavio pravna pitanja za koja smatra da su važna u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP, te da se pozvao na povredu temeljnog ljudskog prava zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

5. Tuženik postavlja u prijedlogu 8 pravnih pitanja.

6. Međutim ovako postavljena pitanja nisu pitanja u smislu odredbe čl. 385.a ZPP, pa se u okviru takvih pitanja prijedlog ne može razmatrati. Naime, takva pitanja nemaju važnost za ujednačenje sudske prakse, što je osnovni smisao postupka koji se vodi povodom revizije, pa tako ni nema važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te stoga osim što je doseg takvih pitanja ograničen samo na važnost za ovaj, konkretni slučaj, ovise o okolnostima svakog (tj. konkretnog) slučaja.

6.1. Upravo iz tog razloga niti razlozi važnosti na koje se tuženik u prijedlogu za dopuštenje revizije poziva u odnosu na navedena pitanja nisu nikako uspoređujući s konkretnom činjeničnom i pravnom situacijom.

7. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-1160/2012-4 od 9. srpnja 2012., zbog razloga izjavljenih u žalbi nakon proteka roka. Naime, tim rješenjem od 9. srpnja 2012., određena je ovrha na nekretninama ovršenika (ovdje tužitelja) na temelju ovršne isprave. Ovršenik (ovdje tužitelj) je podnio žalbu nakon proteka roka iz razloga sadržanih u odredbama čl. 46. st. 1. točka 7. i 10. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 154/11 i 70/12; - dalje: OZ), navodeći da tražbina osigurana zadužnicama nije nikada nastala, i da je sud svojim odlukama utvrdio ništetnim osnovni pravni posao kao i ustup zadužnica. Kako te navode iz opravdanih razloga nije mogao istaknuti ranije odnosno u roku za žalbu protiv predmetnog rješenja od 9. srpnja 2012. (jer su navedene odluke donesene nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi), a radi se o razlozima iz odredbi čl. 46. st. 1. točka 7. i 9. OZ-a, prvostupanjski je sud rješenjem poslovni broj Ovr-1160/2012-108 od 3. ožujka 2020., uputio ovršenika (ovdje tužitelja) da u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

8. Nakon ocjene svih provedenih dokaza, sudovi su ocijenili da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan i to nakon što su ocijenili da osnovano tužitelj tvrdi da tuženik nema tražbinu jer je istu stekao ustupima koji su ništetni. Naime, sudovi ističu da je točkom II. pravomoćne presude drugostupanjskog suda poslovni broj Pž-4893/2017 od 18. siječnja 2018. suđeno: „Utvrđuje se da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13. veljače 2009., zaključen između II. tuženika (Daliborke Planinčević) i III. tuženika (Nenada Markovića) i ovjeren kod javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj OV-1366/09, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet Ugovora o ustupu tražbine od 13. veljače 2009.“.

8.1. Sudovi dakle ocjenjuju da je tužitelj dokazao da tražbina iz osnovnog pravnog posla ne postoji, jer se osnovni pravni posao (gdje su predmetne zadužnice sredstvo osiguranja plaćanja kupoprodajne cijene) nije realizirao (kupoprodajni ugovor nikada nije zaključen). Stoga ne postoji ni tuženikova tražbina prema tužitelju.

9. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 387. st. 1. i čl. 389.b st. 1. ZPP odlučiti kao u točki I. izreke.

10. Tuženik se u prijedlogu za dopuštenje revizije, izražavajući svoje neslaganje sa nižestupanjskim odlukama, opširno poziva i na povredu temeljnog ljudskog prava zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, pozivajući se na arbitrarnost u odlučivanju.

10.1. Obzirom da nisu ispunjene niti pretpostavke predviđene u odredbi čl. 385.a st. 2. ZPP za dopuštenost revizije, jer vjerojatnost teških postupovnih ili materijalnoopravnih povreda u postupku nije učinjena vjerojatnima, revizija je u tom dijelu odbačena na temelju odredbe čl. 389.a st. 4. ZPP te je riješeno kao u točki II. izreke ove odluke.

Zagreb, 10. rujna 2024.

Predsjednik vijeća:
dr.sc. Jadranko Jug

Broj zapisa: **9-3086c-394ba**

Kontrolni broj: **06692-7ef33-3cfa0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jadranko Jug, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.